

ה"ת 6429/12/20 - מאיר מולה ע" נגד מדינת ישראל תחנת הראל

בית משפט השלום בירושלים

ה"ת 6429-12-20 מולה מולה נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט ביאלין אלעזר
המבקש מאיר מולה ע" ב"כ עו"ד צחי לסרי
נגד
המשיבה מדינת ישראל תחנת הראל
החלטה

1. בפניי בקשה לשחרור תפוסים - רכב מסוג סקודה לז. 7540326 (להלן: "**הרכב**") ששימש כמונית וחפצים שונים שנתפסו בתוך הרכב, כמפורט בפרוטוקול דיון מיום 29.12.2020 עמוד 2 שורות 1-2, 4 מכשירי טלפון נייד וסכום כסף בסך 14,000 ₪ (להלן: "**התפוסים**").

2. בבקשתו ובדיון שהתקיים בפניי שואל המבקש, כי סכום הכסף שנתפס אינו קשור לעבירות הסמים בהן חשוד המבקש. לטענתו הסמים שנתפסו ברכב אינם שלו אלא של אלמוני שנסע במונית והשאיר את הסמים ברכב. המבקש נושא עימו סכומי כסף גדולים ולא מפקידם בבנק נוכח נסיבות אישיות כמפורט בסעיפים 2 ו-5 בבקשה. לטענת המבקש, סכומי הכסף שנתפסו ברכב הם בעקבות עבודתו של המבקש כנהג מונית. לטעמו של ב"כ המבקש אין בדל ראייה שיש בה כדי להוכיח שהמבקש סחר בסמים. משכך, אין עילה לתפיסת סכום הכסף. כך נטען גם בייחס לרכב ויתר התפוסים שפורטו בנספח א' לבקשה. המבקש טען עוד כי ברכב נמצאים חפצים שאינם קשורים בעבירה וממילא לא היתה כל עילה להמשיך תפיסת.

3. בתגובתה לבקשת המבקש בכתב, התנגדה המשיבה להשבת התפוסים. לטענת המשיבה ברכבו של המבקש נתפסו סמים בכמות של כ-600 גרם נטו, כאשר הסמים מחולקים למנות רבות. לטענת המשיבה המבקש לא שיתף פעולה בחקירה ולא נתן הסברים להימצאות הסמים והכסף ברשותו ובחזקתו, שכן המבקש בחר לשמור על זכות השתיקה. לטענת המשיבה התפוסים נתפסו לצורך חילוטם בעתיד ככל שיוגש כתב אישום והמבקש יורשע בדיון. ביחס לרכב טענה המשיבה כי אין לה התנגדות להשבת הרכב ובלבד שהמבקש יפקיד סכום של 30% משווי הרכב, ירשם איסור דיספוזיציה ויוטל שיעבוד.

המשיבה לא התייצבה לדיון שנקבע במעמד הצדדים.

4. לאחר שעיינתי בטענות הצדדים, שמעתי את טענות המבקש בדיון שהתקיים לפניי ועיינתי בתיק החקירה שהועבר לעיוני ביום 3.1.21, ומן הטעמים שיפורטו בהמשך, אני דוחה את בקשת המבקש ביחס להשבת סכום הכסף שנתפס. הרכב ויתר התפוסים ישוחררו בתנאים שיפורטו להלן.

5. ראשית, באשר לחשד הסביר וטיבו, עיינתי בתיק החקירה וסימנתי את עיקרי הראיות 1-14. התשתית הראייתית שנאספה עד כה מבססת חשד סביר ברף ובעוצמה הנדרשים לשלב זה של החקירה, הן לעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית והן לעבירה של סחר בסמים. ביחס לעבירות של סחר בסמים אפנה בעיקר למסמכים שסומנו 6,7,8,9,13,14. המבקש נחקר 2 חקירות ובחר לשמור על זכות השתיקה וזו כמובן זכותו. עם זאת, שתיקה בחקירה בשלב זה מחזקת את החשד כלפי המבקש ביחס למעורבותו בכלל העבירות המיוחסות לו. הטענה כי המבקש מסר גרסה לשוטרים בעת מעצרו אין בה ממש. עיון בדוח הפעולה שסומן 4- מלמד כי בעת מעצרו, ניגש שוטר לרכב בו נהג המבקש נוכח ריח שהריח מתוך הרכב. השוטר שאל את המבקש האם הוא מחזיק דבר מה שאינו חוקי וזה השיב בשלילה. כך שטענת המבקש כי הסמים נותרו ברכב ע"י נוסע אלמוני והמבקש המשיך להחזיק בהם בעקבות כך, אין לה על מה שתסמוך. כך במיוחד נוכח העובדה כי חלק מהסמים נתפסו בתחתית כיסא הנהג, באופן מוסתר לכאורה ולא בסמוך לכיסא שליד מושב הנהג.
6. שנית, ובאשר לעילות התפיסה ופוטנציאל החילוט, העבירות בהן חשוד המבקש מקימות עילת תפיסה וחילוט הן בהתאם לסעיף 32 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) התשכ"ט - 1969 והן מכוח פקודת הסמים [נוסח חדש] התשל"ג - 1973 (להלן: "**הפקודה**"). תכלית התפיסה, כעולה מתגובת המשיבה, היא לצורך חילוט. בשים לב לטיב הראיות המבססות את החשד, אני סבור שקיים פוטנציאל לחילוט ברף הנדרש.
7. שלישית, בבחינת למעלה מן הנדרש, אציין כי ניתן לחלט את התפוסים אף אם יוגש כתב אישום והמבקש יורשע אך בעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית ולא תיוחס לו עבירה של סחר בסמים. זאת לנוכח העולה מסעיפים 36א לפקודה המקים חזקת חילוט בעבירה של "עסקת סמים" בשילוב סעיף 1 לפקודה המגדיר כי "עבירה של עסקת סמים" היא עבירה לפי הפקודה שעונשה מאסר 20 שנה או יותר. משכך, גם החזקת סמים שלא לצריכה עצמית מקימה חזקת חילוט.
8. נוכח כל האמור לעיל, אני דוחה את הבקשה ביחס להשבת סכום הכסף.
9. **ביחס לרכב**, למעשה, אין התנגדות מצד המשיבה להשבתו. המשיבה מסכימה לשחרור הרכב לחלופת תפיסה בתנאים שפורטו בתגובתה. המבקש טען כי שווי הרכב הינו בסך 35,000 ₪. המשיבה, מטעמים השמורים עימה, לא התייחסה בתגובתה לשווי הרכב ולא הגישה ראיות לעניין שווי הרכב, גם לאחר שהתקיים דיון בהיעדרה. נוכח האמור ולאחר עיון בטיעוני הצדדים ובתיק החקירה, ובשים לב לסכום הכסף שנתפס, באיזון הנדרש, אני מורה על שחרור הרכב בתנאים הבאים:
- א. איסור דיספוזיציה בכל דרך שהיא.
- ב. הפקדה בסך 1,500 ₪.
- ג. שיעבוד ביטוחי הרכב לטובת המשיבה.
10. **תכולת הרכב**, לרבות כובע המונית וחפצים נוספים שנתפסו עם הרכב ובתוכו, ישוחררו לאלתר.

11. **באשר למכשירי הטלפון הנייד;** המשיבה ציינה בתגובתה כי אלו תפוסים לצורך המשך פעולות חקירה, אלא שפעולות חקירה בקשר לתפוסים אלו לא הוצגו לעיון בית המשפט ולא צורפו לתיק החקירה גם במועד מאוחר יותר עם הגשת תיק החקירה. לכך יש להוסיף כי מכשירי הטלפון הנייד נתפסו עם מעצרו של המבקש ביום 7.11.20, הצווים המתאימים ניתנו בסמוך לכך, ומכאן שניתן היה למצות את החקירה בפרק הזמן שחלף. מעבר לכך, עיון בתיק החקירה מלמד שבוצעו פעולות חקירה בקשר לטלפונים אלו לנוכח העולה ממסמכים שסומנו 8-9 ו-13. עוד מצאתי לציין כי היחידה החוקרת לא הגישה בקשה מתאימה לצורך המשך החזקת מכשירים אלה כנדרש מסעיף 32(ב1) לפסד"פ.

נוכח כל האמור לעיל, מכשירי הטלפון הנייד יושבו למבקש עד ליום 11.1.20 בתנאים הבאים [בדומה לתנאים שאושרו ברע"פ 5440/16 **מדינת ישראל נ' יניב עמר** (פורסם בנבום)]:

א. עד למועד זה חומר הראיות הרלבנטי לדעת המשיבה יועתק וישמר.

ב. המבקש יחתום על מזכר מתאים בדבר ויתור כלל הראיה הטובה ביותר וזאת ככל שייעשה שימוש בעתיד בתוצרי הפריקה.

ג. המבקש יחתום על כך שהחומר שהועתק זהה למקור.

12. שקלתי האם יש להטיל הוצאות על המשיבה בגין על אי התייצבותה לדיון. בסופו של יום, וגם לנוכח ההסברים שפורטו בתגובת היחידה החוקרת ביום 31.12.20, מצאתי שלא לעשות כן.

13. המזכירות תשלח עותק מההחלטה לצדדים.

14. תיק החקירה יוחזר ליחידה החוקרת באמצעות המזכירות.

ניתנה היום, כ' טבת תשפ"א, 04 ינואר 2021, בהעדר הצדדים.